

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Dilluns, Dimarts i Dimecres sants, a tres quarts menys cinc minuts de NOU del matí, **rés de Laudes**, i a les NOU, **Missa diària**, a la capella fonda.

Dimarts Sant

De CINC a SIS de la tarda, **Confessions**, a la capella fonda.

Dimecres Sant

Benedicció de l'aigua i la sal, en acabar la missa del matí, a la capella fonda.

Dijous Sant

Introducció al trídium Pasqual

A les VUIT del vespre,

Missa vespertina de la Cena del Senyor,

a l'església parroquial. Acabada la celebració,

Vetlla d'adoració eucarística,

fins a les ONZE de la nit, davant el monument.

Divendres Sant de la mort del Senyor Primer dia del trídium

A les NOU del matí, **Via Crucis**, al Santuari de Lurdes.

A les CINC de la tarda,

Acció litúrgica de la mort del Senyor, a l'església parroquial.

Tradicionalment, el Divendres Sant és el dia que l'Església Universal recorda els Sants Llocs. Per això, fem la col·lecta destinada a la Custòdia de Terra Santa.

Dissabte Sant de la sepultura del Senyor Segon dia del trídium

A les DEU del matí, **Rés de l'Ofici diví**, a la capella fonda.

A les NOU del vespre,

Inici de la Vetlla Pasqual,

amb la benedicció del foc nou, a la placeta de l'església.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor Tercer dia del trídium

A les DEU del matí i a 1/4 d'UNA del migdia,

Missa del dia de Pasqua, a l'església parroquial.

LA LITÚRGIA PASQUAL. ORÍGENS I EVOLUCIÓ

Ens endinsem a la santa setmana. Una intensa anàmnesis que evoca la teodramàtica cristiana. Per als primers cristians, les celebracions d'aquests dies eren imprescindibles. Però ho era, sobretot, la Vetlla pasqual. Ja Tertulià (160-220 d.C.), es preguntava si, l'espòs d'una dona cristiana casada amb un pagà consentiria deixar-la sortir de nit per anar a la vigília pasqual? Naturalment, l'alliberament de la dona no era una característica de la societat romana. Aquesta anècdota és un indicador de la força que tenia la litúrgia viscuda per la comunitat dels cristians com a font de salvació.

La forma celebrativa de la setmana santa s'ha anat enriquint amb pas dels segles. Fins i tot, la manera de viure la pietat ha evolucionat al ritme de les èpoques culturals. A partir del segle IV quan el cristianisme va deixar de ser clandestí, el primer que es va afegir a la vetlla fou la celebració del baptisme dels catecúmens, pel vincle que el Baptisme té amb el misteri de la mort i resurrecció de Jesús. Després, s'hi afegí el ciri pasqual i el lucernari. En una època que no hi havia llum elèctrica, quan queia la nit, encendre una làmpada era tot un ritu familiar, portador d'alegria i garantia de seguretat. L'anunci de la Pasqua amb el cant de l'*exultet* es feia ja a Roma en el segle VII, però no fou fins al segle XI quan es va incorporar a la litúrgia papal. I per això encara avui el cantem en la processó d'entrada amb l'església encara a les fosques.

Sant Agustí anomenava la vigília pasqual, la mare de totes les vigílies. El Missal de Pau VI, de 1970, que és el que fem servir, resumeix el sentit de la vigília amb aquestes paraules: "Aquesta nit segons una antiquíssima tradició, és nit de vetlla davant el Senyor (Ex, 12,42), de tal manera que, tenint present la recomanació de l'evangeli (Lc 12,35s), les làmpades estan enceses en les mans dels fidels, per tal que s'assemblin als qui esperen que retorni el Senyor, i així, quan vingui, els trobi vigilants i els faci asseure a la seva taula." La vigília ha de començar quan s'ha post el sol, i ha d'haver acabat abans de sortir el sol.

La celebració primitiva de la Pasqua es caracteritzava perquè els cristians feien un dejuni que es trencava amb l'eucaristia de la nit de Pasqua. Perquè la festa començava amb l'eucaristia. La Didascàlia dels Apòstols, una obra síriaca del segle III, ofereix la descripció més antiga de la celebració pasqual: "El divendres i el dissabte dejunareu completament i no prendreu res. Reuniu-vos, no dormiu, vetlleu tota la nit en oració, súpliques, lectura dels profetes, de l'evangeli i dels salms... fins a les tres de la matinada següent al dissabte. Aleshores deixareu de jejunar... ofereu els vostres dons i, després mengeu. Estigueu alegres, feliços i contents, perquè el Messies, penyora de la vostra resurrecció, ha ressuscitat. Serà per a vosaltres una llei eterna fins a la fi del món".

Extret de: Martimort, A.G., *La Iglesia en Oración*, Herder, Barcelona 1987.

EXÈQUIES

Dissabte passat a les deu del matí, vam celebrar les exèquies d'en José Antonio Arjona Sánchez de 65 anys, casat amb la Maria Rivas. En José Antonio havia nascut a Archidona, bisbat de Malaga, vivia Tona i va morir a l'Hospital de la Vall d'Hebron.

El mateix dia a les quatre de la tarda, vam celebrar la Missa exequial d'en Joan Santamaria Pey de 71 anys, casat amb la Benita García Ojeda. En Joan havia nascut a Vic. Vivia a Tona, on va morir.

Que reposin en la pau del Senyor i participin en el banquet de les noces eternes de l'Anyell.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 10, a les deu del matí, pel poble. A 1/4 d'una del migdia, per poble.

Dilluns dia 11, pels difunts de la parròquia.

Dimarts dia 12, per en Valentí Sardà i l'Antonieta.

Dimecres dia 13, per l'Anna Moré i difunts de la família.

Dijous dia 14, pels esposos Joan Lleopart Prat i Dolors Coll Roqueta, per la Mercè Busoms Deordal i pels seus pares Lluís Busoms Subirachs i Leonor Deordal Bigas.

Diumenge dia 17, a les deu del matí, pel poble. A 1/4 d'una del migdia, per en Josep Bartrina en el 30è aniversari, per la Montserrat Muns Armadans en el 5è aniversari, per la Montserrat Roviró Capdevila, i pels esposos David Aguado i Pilar García.

La col·lecta de diumenge passat, dia 3 d'abril, va ser de 226,07€.